

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา เพื่อแสวงหาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

ในการศึกษาเชิงปริมาณนั้นข้อมูลที่ใช้ได้มาจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบด้วยตนเอง กลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อยู่ในความดูแลของศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา โดยที่กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 109 คน และการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 3 คน เพื่อสัมภาษณ์อย่างละเอียดเป็นรายบุคคล

ตัวแปรตามของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน ซึ่งได้แก่ สาเหตุในการทำความผิด ส่วนตัวแปรอิสระประกอบไปด้วยตัวแปรภายใต้ปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะของการกระทำผิด อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้ของเยาวชน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง ตัวแปรภายใต้ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมภายในชุมชน การคบหาสมาคมกับเพื่อน และความคิดเห็นที่มีต่อสื่อมวลชน และตัวแปรภายใต้ปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม

ผู้ศึกษาใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

ลักษณะทั่วไปของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังนี้

- อายุ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 81.7) โดยอายุเฉลี่ยเท่ากับ 16.01 ปี
- ระดับการศึกษา เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาจบ ป.6 (ร้อยละ 37.6)
- การถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ (ร้อยละ 54.1)
- สถานความผิดปัจจุบัน เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มีฐานความผิดปัจจุบันคือคดีลักทรัพย์และวิ่งราว (ร้อยละ 49.6)
- อาชีพ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 46.8)
- รายได้ต่อเดือน เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ประจำ (ร้อยละ 45.0)
- ค่าใช้จ่ายต่อเดือน เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่มีค่าใช้จ่ายประจำ (ร้อยละ 34.9)
- สถานภาพของบิดามารดา เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 45.0)
- อาชีพของบิดา เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 51.4)
- อาชีพของมารดา เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 45.0)
- อาชีพของผู้ปกครอง เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 49.4)
- รายได้ครอบครัวต่อเดือน เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 53.2)
- ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นด้วยว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

- ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่า ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53

- สภาพแวดล้อมในชุมชน ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่า สภาพแวดล้อมในชุมชนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

- การคบหาสมาคมกับเพื่อน ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่า การคบหาสมาคมกับเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14

- ความคิดเห็นที่มีต่อสื่อมวลชน ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่า ความคิดเห็นที่มีต่อสื่อมวลชนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76

- การเรียนรู้ ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าการเรียนรู้มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63

- บุคลิกภาพ ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าบุคลิกภาพมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

- ค่านิยม ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าค่านิยมมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06

- ลักษณะการกระทำผิด ในภาพรวมส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนคิดว่าลักษณะการกระทำผิดไม่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18

- สาเหตุในการกระทำผิด ในภาพรวม ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนคิดว่าสาเหตุในการกระทำผิดไม่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26

การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร สรุปได้ว่า ตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ครอบครัวต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับตัวแปรลักษณะของการกระทำผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบเพื่อน ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม มีความสัมพันธ์กันกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การวิเคราะห์ความแปรปรวน สรุปได้ว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ครอบครัวต่อเดือน ทั้งนี้การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามลักษณะของการกระทำผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบเพื่อน ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม

2. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในทัศนะของเด็กและเยาวชนที่ได้จากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์นั้น สามารถสรุปได้ว่า มี 4 ด้าน คือ ด้านตัวผู้กระทำผิดเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการฟื้นฟูสภาพจิตใจ ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา ให้โอกาสในการกลับตัว ให้การศึกษา ให้การฝึกอบรมอาชีพ มีสถานที่ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออก เช่น การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี เป็นต้น นอกจากนี้ควรส่งเสริมด้านสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะการป้องกันการใช้ความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงการไม่ใช้ความรุนแรงและการลงโทษกับเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสกลับคืนมาสู่ในสังคมได้

ข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการส่งเสริมความผูกพันภายในสถาบันครอบครัว เพราะหากความผูกพัน ความเอาใจใส่ซึ่งกันและภายในครอบครัวลดลง สิ่งแวดล้อมภายนอก นั่นคือกลุ่มเพื่อนจะเข้ามามีบทบาทและความสำคัญมากกว่าครอบครัว และหากเป็นเพื่อนที่ไม่ดีเป็นคนเลวร้าย ปัญหาอื่นๆ อาจตามมา เช่น ติดการพนัน ยาเสพติด ก่ออาชญากรรม เป็นต้น และยังคงควรสร้างความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กและเยาวชน สร้างความรับผิดชอบให้กับพ่อแม่ โดยเฉพาะพ่อแม่ที่ยังอยู่ในวัยรุ่น รวมถึงควรมีการรณรงค์เกี่ยวกับการยุติการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงกับเด็กและเยาวชน ทั้งนี้รัฐควรร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชนในการสร้างเครือข่ายและพัฒนาสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็งเช่น มูลนิธิสถาบันครอบครัวไทย หรือสถาบันครอบครัวไทย เป็นต้น

2. ในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรมีการจำแนกเด็กและเยาวชนจากพฤติการณ์แห่งคดี สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีการ

กระทำผิดอย่างมืออาชีพ ซึ่งควรมีการสัมภาษณ์อย่างละเอียดในกรณีที่เป็นการกระทำที่รุนแรง ทั้งนี้ควรอาศัยนักสังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยาในการร่วมสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง

3. ในด้านของสถานศึกษานั้น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีมาตรฐานในการจัดระดับการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนตามความสามารถและประสิทธิภาพของเด็กและเยาวชน มากกว่าการบังคับให้เด็กและเยาวชนต้องเรียนตามที่รัฐกำหนด ซึ่งเด็กและเยาวชนแต่ละคนจะมีศักยภาพและสติปัญญาที่แตกต่างกัน จึงมีการรับรู้ เห็นผิดชอบชั่วดีได้แตกต่างกันด้วย

4. ควรมีการส่งเสริมศีลธรรมทางจิตใจแก่เด็กและเยาวชนให้มากขึ้น เนื่องจากเด็กและเยาวชนบางคนที่เกิดเหตุเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ร้ายแรง เช่นการทำร้ายเจ้าทรัพย์ปางตายนั้น จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนจึงทราบว่าเด็กและเยาวชนไม่ได้รู้สึกละอายใจที่ตนกระทำไปนั้นเป็นความรุนแรงในความรู้สึกของสังคมสูงมาก ซึ่งหากไม่มีการส่งเสริมศีลธรรมทางจิตใจให้เด็กและเยาวชนมีความอ่อนโยน มีจิตใจไม่แข็งกระด้างแล้วนั้น เด็กและเยาวชนในวันนี้อาจเป็นอาชญากรในวันหน้าได้ ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการควรมีบทบาทในหน้าที่ในการแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชน ในการประสานงานกับโรงเรียน สถาบันครอบครัวและชุมชน เป็นต้น

5. ในด้านการสร้างค่านิยมให้เด็กและเยาวชนเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันนั้น รัฐควรมีโครงการที่ออกมาเพื่อนสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนลดคุณค่าของการใช้ความรุนแรง ซึ่งบางครั้งก็เป็นเพียงเครื่องมือในการหาเงินที่เป็นที่น่าภูมิใจ เด็กและเยาวชนมักจะมองว่าเป็นเสน่ห์ และเป็นเรื่องธรรมดาของเพศชาย ดังนั้นรัฐควรมีการสร้างค่านิยมให้แก่เด็กและเยาวชนเสียใหม่ โดยเฉพาะค่านิยมผ่านทางด้านสื่อสารมวลชน

ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยด้านครอบครัว โดยเฉพาะความรุนแรงในครอบครัวที่ส่งผลถึงการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

2. ควรศึกษาถึงแนวทางการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน ในเชิงลึก โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว ทั้งนี้ควรศึกษาเป็นเชิงคุณภาพ เนื่องจากจะได้ข้อมูลที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากกว่าการใช้เครื่องมือจากแบบสอบถาม

3. ควรมีการนำผลการศึกษาที่ได้ในครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาในรายละเอียดด้านพฤติกรรมและความต้องการของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด อันจะนำไปสู่การแก้ไขฟื้นฟูที่มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนชาย กับเด็กและเยาวชนหญิง เพื่อให้เห็นถึงสภาพปัญหา รวมถึงการวางแผนทางแก้ไข

5. การศึกษาครั้งต่อไปควรคำนึงถึงคำถามที่ใช้เป็นตัวแปรตาม กล่าวคือ ควรสร้างเกณฑ์วัดการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนให้มีความละเอียด ความแม่นยำ และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป เพื่อขจัดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการให้ข้อมูล เป็นต้นว่าคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ หากมีคำตอบให้เลือกว่า ไม่แน่ใจ มักจะพบว่าบุคคลที่ตอบแบบสอบถามจะเลือกตอบข้อไม่แน่ใจเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ผู้ศึกษาในครั้งต่อไปอาจพิจารณาตัดตัวเลือกนี้ออกไป

ชื่อแฟ้ม: 13บทที่ 5
ไดเรกทอรี: G:\2พัฒนัซดา
แม่แบบ: C:\Documents and Settings\admin\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
ชื่อเรื่อง: บทที่ 5
เรื่อง:
ผู้เขียน: iLLuSioN
คำสำคัญ:
ข้อคิดเห็น:
วันที่สร้าง: 23/03/52 ๒๓/๐๓/๕๒ ๑๖:๔๓ น.
เปลี่ยนหมายเลข: 36
บันทึกล่าสุดเมื่อ: 09/06/52 ๐๙/๐๖/๕๒ ๑๖:๕๔ น.
บันทึกล่าสุดโดย: vip
เวลาในการแก้ไขทั้งหมด: 118 นาที
พิมพ์ครั้งสุดท้ายเมื่อ: 23/06/52 ๒๓/๐๖/๕๒ ๑๐:๔๘ น.
เป็นงานพิมพ์ที่เสร็จสิ้นขึ้นสุดท้าย
จำนวนหน้า: 6
จำนวนคำ: 1,401 (ประมาณ)
จำนวนอักขระ: 7,988 (ประมาณ)